

Értsük meg macskánkat!

Értsük meg macskánkat!

Megosztás

- [Facebook \(opens in new window\)](#)
- [Twitter \(opens in new window\)](#)
- [Pinterest \(opens in new window\)](#)
- [Download \(opens in new window\)](#)
- [<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?> E-mail \(opens in new window\)](mailto:info@uhiskas.hu)

Cicánk kommunikációjáról már többször írtunk, és a cikkek hozzászólásaiból is kiderül, a legtöbb macska igen kommunikatív lény. Akadnak gazdák, akik azt állítják, kedvencük mindent megért, más büszke házi tigris tulajdonosok pedig sajátos, bensőséges „párbeszédről” számolnak be.

A macskák többféle módon, többféle eszközzel kommunikálnak. Hanggal – nyávogással, morgással, fújással -, testbeszéddel – farok csapkodással, szőrborzolással, púpozással -, és flegma vagy visszafogott, esetleg támadó magatartással, többféle irányban. Máshogy beszélgetnek gazdájukkal, barátaikkal és ellenségeikkel. De beszélgetnek, és bizony, mindent meg tudnak értetni a külvilággal, vagy legalábbis majdnem mindent.

Kutya-macska

Ha hiszik, ha nem kedves honlap olvasók, a kutya-macska ellentét alapja éppen a testbeszéd és a hangadás ellentétes üzenetein alapszik. Nem véletlen, hogy ha egy kutyakölyök és egy apró kiscica kerül össze, akkor jól összeszoknak, mert megtanulják egymás jeleit jól értelmezni. De a kutya testbeszéd és a macska testbeszéd annyira más üzeneteket hordoz, hogy egy barátságosnak induló találkozás is kódolhatja a későbbi ellentétet.

Kezdjük rögtön azzal, hogy egy cica, ha nagyon jól érzi magát, ha tüntetően barátkozna, akkor dorombol. Egy kutya ebből mit ért? Hát természetesen úgy hallja, hogy a szőrös ismeretlen morog rá. A kutya próbál mégis kedvesebb hangnemet megütni, és ennek jeléül felemeli a mancsát. Minden rendes eb ezt úgy érti, tessék, itt a lábam, játsszunk. De nem úgy gondolja a cica. Náluk ugyanis a felemelt mellső láb azt jelzi: mindjárt kapsz egy pofont. Tehát a cica megrémül, és ezért felpúpozza a hátát. No, erre az eb meg lenyomja a fejét a földre. Cica úr üzenete: jobb ha elkotródsz. Eb úr értelmezése: púpozok, tehát mindjárt elkezdek futkározni. Ezért nyomja le a kutyus a fejét, mert ez nála játékra hívó

beleegyező mozdulat, amit minden macskafajta úgy lát: ez mindjárt rám ugrik! És még sorolhatnánk a félreérthető jelek garmadáját. A kutyánál a has megmutatása a megadás jele, a macskánál a kéjes örömök érzékeltetője. Kutyánál az ugrálás, szimatolás a játék és bizalom jele, macskánál az ugrálás fenyegetés, a szimatolás pedig elképzelhetetlen bizalmaskodás. A kutya akkor csapja a fülét hátra, ha valami kópéságon törí a fejét, a macska akkor, ha dühös. És végül a legnagyobb félreértés okozója: a fark lengetés. Minden kutya csóvál a barátsága jeléül, minden macska idegességében lengeti a farkincáját. Csoda, hogy nincsenek első látásra jóban?

A kölyök leckéi

Természetesen minden cica az anyukájától és a testvéreitől tanulja meg a társas érintkezés alapvető leckéjét. Sok minden egy életre beivódik a macskamagatartásba. A „dagasztó cica” például még sok gazda számára is meglepő jelenség első látásra. A legtöbb macska ugyanis felnőttkorában is úgy adja jelét tökéletes elégedettségének, hogy finoman kiengedett körmökkel szabályos kenyérdagasztó mozdulatokat végez valami puha anyagon. Ez a puha anyag nem ritkán a gazda hasa, feje, lába vagy paplanja, kedvenc kanapéja. Aki nem tudja, hogy ezek a mozdulatok a boldogság jelei, az bizony azt is hiheti, a cica karmolni akar. Pedig erről szó sincs. Kedvencünk mikor megszületett, ösztönösen megtalálta anyukája emlőjét, és szintén ösztönösen, az emlő mellett két mancsával dagasztva próbálta az anyai mellett több tej adására ösztönözni. Mivel ez legtöbbször eredménnyel járt és jóllakott, a kellemes érzés és a tejfakasztó dagasztó mozdulat a cicában továbbra is a jó emléket felidéző mozgássor. Nem több és nem kevesebb.

A kiscica a hangadás szabályait is anyukájától tanulja, testvéreitől pedig a játékos verekedés, a zsákmányszerzés mozdulatait. Egyik olvasónk azt írta, az ő cicája nagyon szereti dobálni a virsli karikát, a sajt darabot. Nos, ez a szokás nem artista cicaősökre vezethető vissza, hanem a zsákmányejtés gyakorlásának mozdulataira. Az elkapott áldozattal való játékhoz hozzátartozik a szájjal és manccsal való dobálás is, ez is a kifárasztás egyik fontos eleme. Mivel egy szobacica lehet, hogy sosem lát egeret, ezért gyakorolja gyerekkori tanulmányait az ételen.

Testbeszéd a gazdával

A cicák azért idomíthatók, mert hajlandóak megtanulni más testbeszédet is a sajátjukon kívül. Ha akarnak. Mert tudjuk, a cicák önálló és öntudatos lények, de ha szeretetet kapnak, szeretettel válaszolnak rá.

Jól megfigyelhető például, hogy egy cica alkalmazkodik a családban található kisgyerek szokásaihoz. Egy apró ember ide-oda mászik, mindent megfog, megragad, szájába vesz. Ezt jól megtanulják a macskák és vagy iszkolnak arrébb, ha a gyerek közelít, vagy úgy fekszenek le a földre, hogy mancsukat, farkukat maguk alá húzzák, jelezve, hogy megsimogathatsz te kis kölyök, de nem adok neked húzkodási felületet. A tudós macska ismeri az emberi anatómiát is, például a kisgyereknek úgy hízeleg, hogy inkább a hátához, lábához dörgölődzik, érezze szeretetét, de azért ne legyen a mindent megragadó gyerekkéz számára elérhető.

A felnőtt gazda is jól érti a cica testbeszéd egyértelmű jeleit: a cica fejét odadörgöli a gazda lábához, vagy ahhoz a székhöz, ahol a tulajdonos ül. Ez egyértelműen a kedvesség, sőt, a barátság jele. Azt már ritkábban vesszük észre, a cica a farkával is gyakran simogatja a szeretet lényt. Amikor elhalad mellette, farkincájával szabályos simító mozdulatot végez, vagy néha csak a farka begömbített végének finom érintésével jelzi szimpátiáját. Ez a fark persze jelezhet felháborodott idegességet, ha ide-oda leng, éhséget, ha

hegyesen az égnek mered, félelmet, ha üvegmosó méretűre borzolódik rajta a szőr és elégedettséget, ha egyszerűen maga köré görbítve üldögél egy cicus.

A legtöbb cica szeret ölben ülni, de legalábbis úgy elhelyezkedni, hogy teste vagy mancsa hozzáérjen a szeretett lényhez. Ez a legfőbb bizalom jele. Próbáljuk meg a kinyújtott mancsára rátenni finoman a mi kezünket. Kedvesen kihúzza a mancsát kezünk alól, és ráteszi a puha tappancsot a mi kezünkre. Akár meddig ismételhetjük, mindig kialakul ez a pacsizás. A cica ugyanis nem szereti, ha a legkisebb korlátozást érzi. Nem szereti, ha lefogják, ha valamelyik végtagját megfogják és ha felemelik. Ezt legfeljebb csak eltűrik némi simogatás reményében.

Sose közelítsünk a földre lapuló, szemét összeszűkítő, fülét hátra csapó macskához, mert egyértelműen támadó pózt vett föl, ilyenkor a máskor behúzott karmok félelmetes fegyverré válhatnak. A fújó, púpozó, farkát lengető macska is harcias kedvében van, őt is jobb elkerülni. A felénk nyávogva közelítő, sietve, gyakran leszegett fejjel érkező cicát viszont simogassuk meg feltétlenül. Ő barátkozni akar, vagy kedvesen üdvözl bennünket. Ennek jelét adja még hízélgéssel, farka hegyének mozgatásával.

Értsük meg cicánkat, ő is megért minket. Ha akar.

[Vissza a junior cikkekhez](#)

Source URL: <https://www.whiskas.hu/junior/jatek-es-tanulas/ertsuk-meg-macskankat>